

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ D'HISENDA I PRESSUPOSTS** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 351-1992

Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2016

Núm. 22

Presidència
de l'Honorable Sra. Maria Elena Baquero i González

Sessió celebrada dia 5 d'abril de 2016

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) **RGE núm. 7672/15**, presentada pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a l'estimació dels valors dels solars per part de l'ATIB. 574
- 2) **RGE núm. 7692/15**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a distribució justa i equitativa de les inversions públiques de l'Estat a les comunitats autònomes. 576
-

LA SRA. PRESIDENTA:

Començam? Hi som tots?

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

...i El Pi.

D'acord, doncs comencem la Comissió d'Hisenda. En primer lloc els demanaria si es produeixen substitucions.

No; d'acord.

L'ordre del dia d'avui consisteix en el debat de les proposicions no de llei RGE núm. 7672/15, presentada pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a l'estimació dels valors dels solars per part de l'ATIB; i RGE núm. 7692/15, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a la distribució justa i equitativa de les inversions públiques de l'Estat a les comunitats autònomes.

1) Proposició no de llei RGE núm. 7672/15, presentada pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a l'estimació dels valors dels solars per part de l'ATIB.

Passam al debat de la Proposició no de llei RGE núm. 7672/15, presentada pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a estimació dels valors solars per part de l'ATIB.

Per defensar-la té la paraula l'Hble. Sr. Antoni Reus, per un temps de deu minuts.

EL SR. REUS I DARDER:

Gràcies, presidenta. Aquesta proposició va dirigida al fet que s'estableixin unes taules o un sistema de valoració per als solars pel mecanisme que empra l'Agència Tributària de cara a calcular l'impost sobre transmissions patrimonials, actes jurídics documentats, impost sobre successions i donacions i altres situacions que hi pogués haver en què l'Agència Tributària hagi d'estimar el valor real de mercat d'un bé.

Ara mateix, quan l'ATIB ha d'estimar un bé..., ha d'assignar un valor a un bé de cara a aplicar un impost, s'aplica una instrucció, que és la instrucció 1/2015; aqueixa instrucció és una evolució de la instrucció 1/2002 que s'ha anat actualitzant, i aqueixa instrucció, clar, per a les construccions té en compte tota una sèrie de criteris: per establir el valor d'una casa, per establir el valor de qualsevol edifici té tota una sèrie de taules i coeficients per aplicar, segons característiques, tipologia, usos, antiguitat, etc. D'altra banda, també, per valorar els terrenys rústics té unes taules de valoració en funció de zones o municipis, i també tota una sèrie de coeficients en funció de la classificació del sòl, de l'accés de què disposen, de l'entorn..., bé, tota una sèrie de coeficients i de taules que es tenen en compte. Però en el cas, únicament en el cas de valorar el sòl, el preu del sòl, dels solars, té en compte només una qüestió, que és el valor cadastral multiplicat per 2. Se suposa que el cadastre té per objectiu que els valors cadastrals assignats al sòl siguin la meitat que el valor del mercat, però això sabem que en molts de casos no és així, i de la mateixa manera que l'ATIB en altres casos..., a la valoració de la

construcció també es podria emprar la valoració del cadastre, però no ho fa; en canvi amb els solars sí que ho fa. S'ha donat el cas de valoracions, d'actualitzacions de ponències del cadastre que s'han realitzat els anys de bombolla immobiliària -2005, 2006, 2007- que, clar, aqueixes valoracions cadastrals estan molt per damunt del 50% del valor de mercat, amb la qual cosa quan s'empren aquests valors es produeix un perjudici per a l'administrat. I de la mateixa manera es pot donar la circumstància a la inversa, que és que no s'estimi correctament el valor perquè el valor que assigna el cadastre sigui inferior al 50% del valor de mercat.

Per tant el que demanam amb aqueixa proposició no de llei seria que l'ATIB faci, per estimar el valor dels solars, faci el mateix que fa pel valor de les construccions, pel valor del sòl rústic, o pel valor fins i tot dels amarratges o d'altres tipus de béns que estan inclosos a la instrucció 1/2015, i que amb el temps que sigui prudent però en properes instruccions pugui incorporar aquest mecanisme de manera que no depengui d'un valor cadastral que actualment no és fiable per calcular aquest valor de mercat i, per tant, per aplicar els impostos sobre els ciutadans.

LA SRA. PRESIDENTA:

Passem ara al torn de fixació de posicions. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Sr. Miquel Nadal. Perdó...

EL SR. NADAL I HOMAR:

Rafel. És igual, no es preocupi. Moltes gràcies, Sra. Presidenta. És de tots sabut que la nostra societat, i Balears no ha estat una excepció, va tenir una important crisi econòmica, i més en el sector immobiliari, de la qual s'està recuperant a poc a poc. Això va provocar que molts d'immobles no s'hagin pogut vendre i que hi hagi un estoc important d'immobles, i s'han donat casos que molts de propietaris i promotors de finques varen haver de vendre les seves propietats a uns preus molt inferiors als preus inicialment prevists, i això pot donar com a conseqüència que quan es paga l'impost de transmissions patrimonials, en funció del valor real declarat a l'escriptura de compravenda, després l'Agència Tributària, amb els seus criteris establerts, faci una complementària sobre aquest impost, amb la qual cosa es produeix una situació que entenem que és injusta en molts de casos, perquè hi ha vegades que es paga un tipus impositiu real més alt que el de l'11%, que és el màxim actual.

Llavors aquesta situació creim que és important que es miri de corregir, ja que molts de ciutadans han hagut de pagar més del que considerariem just, i com bé ha dit també el representant del Grup MÉS aquesta situació s'agreuja sobretot en els casos en què la revisió cadastral s'ha fet fa poc, perquè s'ha fet amb unes valoracions de quan els preus anaven part damunt dels actuals.

Per això ja avanç que el nostre grup votarà a favor d'aquesta PNL, i a més hem de recordar que va en consonància amb una PNL que el grup nostre ja va presentar dia 9 d'octubre de 2012, i aquí sí que, vaja, com que m'he entretengut a llegir-la, m'agradaria fer una indicació per fer referència a la

intervenció que va fer la Sra. Mascaró i Melià, perquè aleshores, quan va presentar la proposta, la PNL, el Grup del Partit Popular, ella ho va qualificar que si ho passàvem per una comissió parlamentària ho fèiem com a *autobombo*, i que no era necessari dur aquest tema a una comissió perquè bastava, en sortir, i ho llegesc literalment, bastava en sortir que ho contàssim al vicepresident per fer una instrucció nova i així poder arreglar el tema. Nosaltres no pensam això del Grup de MÉS, estam a favor d'aquesta PNL i de veure si a través d'aquesta PNL es poden corregir aquestes situacions que entenem que són injustes.

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bé, moltes gràcies, Sr. Nadal. Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Salvador Aguilera, per un temps de deu minuts.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Ja estem tots molt cansats, i avui a més a més fem sessió doble, i a més a més el Sr. Antoni Reus ja ha fet una introducció al respecte a l'exposició sobre la proposició no de llei, i avancem, igual que ho ha fet el Partit Popular, que votarem a favor. I només vull comentar al respecte que, bé, moltes vegades els problemes es poden tornar repetir, no?, sobre la bombolla immobiliària. Ara aquests dies tornaven a sortir des de la patronal que s'havia de construir més habitatge perquè feia falta, i bé, esperem i desitgem que de tot el que hem viscut puguem aprendre.

I sobretot i especialment sobre aquelles persones que alguna vegada saben perfectament o han dut la comptabilitat, i després, com ja han comentat els dos ponents, a l'hora de pagar els impostos, la no actualització dels valors, ja no entrarem aquí a veure si realment el valor cadastral que actualment tenen els immobles a les nostres illes, al nostre Estat, es correspon realment amb el seu valor, perquè està clar i és obvi que a moltes zones el valor cadastral de qualsevol immoble, si l'haguéssim de comparar amb el valor de mercat, estaria multiplicat per moltes vegades el seu import, i avui no és el moment, però és aprofitar aquesta reflexió i veure realment i sobretot instar l'administració, tota l'administració pública i els diferents organismes perquè aquestes actualitzacions que avui es demana per intentar rectificar o minimitzar els impactes que puguin tenir a l'hora de pagar els impostos de transmissió patrimonials i actes jurídics documents, i també com no, l'impost sobre successions i donacions. Realment aquest element, ho torn repetir, que l'actualització dels valors, l'actualització del que costa o del que realment s'atribueix, es pugui fer d'una forma molt àgil i no, com ha comentat el Sr. Reus, que triguem anys a donar-li un valor i que posteriorment es pugui fer, trigar molt i no tenir realment la consideració del que en aquell moment tingui el valor.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Aguilera. Ara passem al Grup Parlamentari El Pi, però no està representat.

Doncs passem al Grup Parlamentari MÉS per Menorca i té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Patricia Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sra. Presidenta. Seré breu, perquè consider que no cal afegir gaire cosa a aquesta iniciativa, tenint en compte que un dels problemes reconeguts causant de la crisi va ser la valoració dels béns immobles per sobre del seu preu real, per mor del joc especulatiu.

Per tant, pensam que aquesta proposta de MÉS per Mallorca, en aquest cas centrada en els solars, és del tot adient i necessària, pel que hi votarem a favor.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Font. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Xavier Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Moltes gràcies, presidenta, senyores i senyors diputats. Bé, probablement seré encara més breu que la diputada que m'ha precedit, perquè realment els arguments s'han exposat sobrerament, els ha exposat el ponent i també després els altres grups que han intervengut. Crec que les coses que d'alguna manera se suposa que tenen a veure amb la realitat, quan la realitat les desmenteix, és la realitat la que s'ha d'imposar, i no allò que tenim d'alguna manera instituït d'una manera o d'una altra. Aquest és un cas en què acostar-nos a la veritat, que és el que aquí pretenem, és una cosa que hauríem de prendre com un imperatiu.

Per tant, donarem suport a aquesta proposició no de llei.

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bé. Gràcies, Sr. Pericay. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Andreu Alcover.

EL SR. ALCOVER I ORDINAS:

Gràcies, Sra. Presidenta, en funcions. Nosaltres també li donarem suport perquè entenem que per a l'efectivitat real de tots els impostos que tenen com a base de càlcul de la base imposable el valor dels béns immobles, perquè sigui efectiva aquesta base s'ha de calcular amb els valors reals de l'immoble, d'altra manera no tendria massa sentit.

De fet, el càlcul de multiplicar per dos el preu dels solars té una base real i és la Llei del cadastre, que diu que els valors cadastrals han de tendir a ser el 50% dels valors del mercat. Clar, si tu el doubles evidentment és el 100% del valor cadastral. Això estaria així si anualment, o cada dos anys o tres, o quatre, s'anessin revisant els valors cadastrals, el problema és que hi ha molts de municipis, que això sempre es fa a instància del municipi, ho fa el Ministeri d'Hisenda, el cadastre, i hi ha molts de municipis que fa anys i anys que no han revisat res. És vera que varen pujar molt els preus dels béns immobles, després han

baixat, per tant, és possible que ara estiguin en una situació similar, però encara n'hi ha qualcun que va revisar els valors cadastrals en plena bombolla immobiliària.

Per tant, és de justícia que ara es revisin o s'emprin uns altres criteris, perquè doblant el valor dels solars és possible que surti un import absolutament irreal, per excés, amb la qual cosa el que hi surt perjudicat és qui compra, qui hereta, etc.

Per tant, nosaltres també hi votarem a favor. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bé. Moltes gràcies, Sr. Alcover. Té la paraula per contradiccions el grup proponent, per un temps de cinc minuts. Sr. Reus.

EL SR. REUS I DARDER:

Sí gràcies, molt breument. Agrair el suport de tots els grups. Al Sr. Nadal crec que li ha preocupat el que va dir la Sra. Mascaró a una proposició no de llei del 2012; a mi el que m'ha preocupat és que si fa quatre anys es va dur una proposta similar, que quatre anys després tenguem el mateix problema. No sé si és que va faltar aquest dir-ho al conseller, o no sé què va passar aquí, però el problema que jo veig és que fa quatre anys es presentàs això, s'aprovàs i tenguem el mateix problema. Per tant, no sobra que es dugui aquesta proposta aquí.

És evident que molts de municipis..., a vegades no s'han fet moltes ponències perquè els municipis no ho han demanat, però tampoc el cadastre seria capaç de dur el nivell de feina que seria necessari per actualitzar en uns períodes raonables les ponències cadastrals. I això fins i tot va dur que a la modificació de la Llei de mesures econòmiques que es va aprovar a finals del 2012, crec que era, que va dur a l'Estat a obligar els ajuntaments a aplicar coeficients damunt l'IBI si no tenien ponències de valors cadastrals que no estiguessin actualitzats i canviant tot el sistema que fins a aquest moment hi havia de càlcul de l'IBI, en base al valor cadastral, llevant la competència per fixar el tipus i traslladant aquesta càrrega, fent que l'ajuntament no pogués triar el tipus, sinó que havia de decidir si volia que s'augmentassin aquests valors cadastrals en un 10%.

En qualsevol cas aquest no és el tema. Entenem que d'aquesta manera l'Agència Tributària tindrà les eines per determinar als diferents municipis valors per al sòl més adequats que el cadastre i d'aquesta manera ser més justos amb els ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Bé, donat que tots els grups estan a favor, podem aprovar aquesta proposició no de llei per assentiment?

Doncs s'aprova.

2) Proposició no de llei RGE núm. 7692/15, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a distribució justa i equitativa de les inversions públiques de l'Estat a les comunitats autònomes.

Bé, a continuació passem al debat de la Proposició no de llei RGE núm. 7692/15 presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a distribució justa i equitativa de les inversions públiques de l'Estat a les comunitats autònomes.

Per defensar-la té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps, per un temps de deu minuts.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Esperem que l'assentiment també s'expandeixi a aquesta proposició no de llei que presentam avui.

Més que res, nosaltres ho hem dit moltes vegades i estam convençuts del que diem, i el que diem és que Balears està infrafinançada, i açò jo crec que és una qüestió en què tots hi convenim i tots hi estam d'acord. Balears ha sofert de forma sistemàtica un injust finançament per part de l'Estat. El Govern actual, de fet, s'escuda precisament en aquest argument, objectivament inapel·lable, per justificar l'incompliment de l'objectiu de dèficit per exemple, o per justificar que invertim poc en educació, o que invertim poc en sanitat, perquè és un fet objectiu de què estam infrafinançats.

Però és important recordar una qüestió i és que la Llei 22/2009, de 18 de desembre, de finançament autonòmic, la llei que precisament estableix el finançament de les comunitats autònomes, va ser aprovada pel president en aquells moments, el Sr. Rodríguez Zapatero, i pel president de la comunitat autònoma, en aquells moments també, pel Sr. Antich, hem de recordar com va succeir tot, hi va haver un pacte primer entre el Sr. Zapatero i la Generalitat de Catalunya, i després es va establir a la resta de comunitats autònomes, es varen repartir un poc les sobres d'aquest finançament i que ja havien repartit prèviament amb Catalunya.

I aquest pacte, aquest acord, aquesta llei, va ser aplaudida pel Govern del segon pacte de progrés, on, en aquell moment hi havia el BLOC, que també hi havia el PSM i companyia, doncs també formava part d'aquell Govern. Per tant, justificar l'incompliment de l'objectiu de dèficit, justificar que tenim pocs doblers per invertir en educació, en sanitat, adduint un mal finançament, bé, en fi, és a dir, aquells mateixos que diuen açò van ser els que van aplaudir, van aprovar i van votar a favor de la llei que precisament ens dona els criteris per al finançament autonòmic.

Aquesta llei, i ho hem dit moltes vegades, és una llei totalment opaca, no s'adapta als cicles econòmics, no té en compte els principis d'ordinalitat. Per tant, aquesta llei que era la solució de tots els problemes a l'any 2009, avui és la causa que justifica totes les nostres mancances. A l'any 2009 l'esquerra votava a favor de l'actual model de finançament i només el PP s'hi va oposar. Però bé, açò ja és aigua passada.

Avui, afortunadament, aquella esquerra que aplaudia la llei de 2009 avui ja s'ha vingut a les tesis del Partit Popular. Avui tots rebutjam aquell model de finançament del 2009 i tots estam d'acord amb la necessitat de modificar-lo. Per tant, benvinguts senyors de l'esquerra a modificar o a voler modificar aquesta llei de finançament.

I és cert, perquè segurament algú ho dirà, és cert que a l'anterior legislatura el Partit Popular, que governava a Madrid i governava aquí, no va aprovar un nou model de finançament, no ho vam poder fer perquè no és fàcil, no és fàcil arribar a un acord, no és fàcil arribar a un consens entre totes les comunitats autònomes i l'Estat, no és fàcil, no serà fàcil ara tampoc, però bé, hem de reconèixer que es van fer algunes coses i es va fer el que era possible en aquell moment. I, què era possible en aquell moment? Idò, donar ajudes a les comunitats autònomes que en aquells moments necessitaven liquiditat, necessitaven doblers *contante y sonante*, primera, per pagar els proveïdors als quals devíem molts de doblers, a Balears concretament 1.600 milions d'euros en factures pendents, 1.600 milions d'euros, i, per tant, es van establir una sèrie de mecanismes, una sèrie de mesures de finançament que van poder donar aire i alè a aquelles comunitats autònomes que estaven completament ofegades i en fallida.

Per açò, nosaltres a la proposició de llei fem un punt d'acord que seria constatar l'esforç que va fer el Govern de l'Estat, idò, posant en marxa mesures com el Fons de Liquiditat Autònoma, el FLA, i els mecanismes extraordinaris de pagament a proveïdors. Dues mesures que varen ser fonamentals per evitar la caiguda de la nostra comunitat autònoma. Crec que és bo posar en valor aquesta qüestió, és bo que avui constatem aquest fet, és bo que avui diguem es van fer les coses ben fetes per evitar la caiguda de la comunitat autònoma i, per tant, nosaltres posam un punt a la PNL en aquest sentit.

Una altra qüestió molt important és el que fa referència a les inversions públiques de l'Estat cap a Balears, sempre, sempre hem estat per sota de la mitjana estatal, mai no hem estat per sobre ni per sobre de la mitjana estatal, fins i tot en els anys en què arribaven les famoses inversions estatutàries, sempre, fins i tot aquells anys, vam estar per sota de la mitjana. De fet, hi ha un informe del BBVA que parla que en els darrers quaranta anys, mentre totes les comunitats autònomes a poc a poc han anat confluint cap a la mitjana estatal, l'única comunitat que no ha confluit cap a la mitjana estatal ha estat Balears. Per tant, és una qüestió important a tenir en compte.

Per tant, crec també que és important posar de manifest aquest fet, també és inqüestionable, és a dir, per tant, posam també un segon punt, que digui, que diu, que és el segon, que els pressuposts generals de l'Estat de forma sistemàtica, i en tota la sèrie històrica, idò, han estat per sota de la mitjana estatal. Crec que és bo constatar-ho, que quedi per escrit, que quedi constància d'aquest fet.

La qüestió, però, que volem posar de manifest és que, efectivament, les inversions públiques de l'Estat, que l'Estat fa a les comunitats autònomes, avui depenen, avui i sempre, han depès únicament i exclusivament de la voluntat, del criteri, de l'arbitrarietat de qui governés a cada moment a l'Estat, i

governés qui governés sempre ens han deixat a la cua d'inversions de l'Estat cap a Balears. Aquest criteri, totalment subjectiu, perquè no sabem per què arriben els doblers que arriben, no sabem per què aquí ens arriben uns doblers i a Extremadura uns altres o a Canàries uns altres, són criteris totalment subjectius, però curiosament hi ha una qüestió que sempre és repeteix, que sempre ens han perjudicat, aquests criteris subjectius sempre ens han perjudicat. Les inversions públiques de l'Estat, que he de dir que estan subjectes a aquesta arbitrarietat, mai no s'han regit per criteris objectius, sempre s'han regit per criteris subjectius i sempre, sistemàticament, ens han perjudicat.

Per tant, ens sembla, per tant, que seria lògic, i aquesta és la proposta que nosaltres fem, que s'establís per llei un sistema per distribuir de forma equitativa entre les diferents comunitats autònomes aquestes inversions públiques de l'Estat. Establir amb uns criteris avaluable i objectius, eliminar per tant tota la subjectivitat existent fins ara, perquè aquestes inversions de l'Estat a les comunitats autònomes es facin amb aquests criteris i, per tant, es facin amb un criteri de distribució equitativa.

És per açò que nosaltres proposam, de fet no és cap invent que ens inventem nosaltres, fins i tot a la proposta que va fer el Partit Socialista a finals de l'anterior legislatura d'un nou REB, una de les qüestions que posava era precisament que en el nou REB hi hagués un sistema objectiu de distribució d'aquestes inversions públiques de l'Estat. Per tant, nosaltres proposam modificar la Llei 22/2001, de 27 de desembre, que regula el fons de compensació interterritorial, i que, entre d'altres qüestions, idò, inclogui un sistema de distribució de les inversions públiques de l'Estat que elimini l'arbitrarietat i inestabilitat actual i que suposi una distribució justa i equitativa entre totes les comunitats autònomes.

És a dir, en qualsevol cas, si ha de ser aquesta llei o ha de ser una altra és igual, és a dir, el que nosaltres pretenem és que quedi regit per una llei, que hi hagi uns criteris objectius i que governi qui governi s'hagi de regir per aquests criteris objectius, de forma que a través d'aquests criteris objectius es distribueixin aquestes inversions de l'Estat a les diferents comunitats autònomes. I aquesta és la qüestió que nosaltres avui ens plantejam i plantejam a tots els diputats d'aquesta comissió.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA.

Moltes gràcies, Sr. Camps. Torn de fixació de posicions. Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears, Salvador Aguilera, per un temps de deu minuts.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Camps, em sap molt de greu ja començar després de veure el consens que hi ha hagut a l'anterior, i sobretot unanimitat, que hi ha hagut a l'anterior iniciativa demostrar-li ja des del nostre partit, des del nostre grup parlamentari, i m'imagin que segurament escoltarà també paraules molt semblants de la resta de partits, que no votarem a favor sobre aquesta qüestió que vostè avui presenta.

Ha dit moltes coses i m'agradaria intentar incidir o destacar-ne algunes. No puc estar més d'acord des de la primera paraula que vostè ha dit que Balears està infrafinançada, això ja ho hem escoltat per activa i per passiva, sobretot la gent que hem arribat nous a la política tant en aquesta comissió com fins i tot en el Ple ja s'ha manifestat, i m'imagin que és una qüestió que esperem i desitgem totes les forces, perquè ací ho hem manifestat, que realment algun dia, esperem, que tinguem un nou model de finançament. És a dir, esperem que realment aconseguim entre totes les forces fer força, valgui la redundància, per demostrar a Madrid les nostres necessitats.

Per tant, estam d'acord amb el que vostè planteja, però, clar, si veiem, i també ho he comentat i aquest matí feia jo una defensa sobre la qüestió de l'escola pública i reclamava la necessitat de centres educatius, la falta ja no només en el tema educatiu sinó sanitat, etc., durant anys, o jo diria dècades, en el cas, per exemple, de les Pitiüses, i no dic ja a Menorca i a Mallorca, però en el cas de les Pitiüses que conec perfectament aquesta realitat, la falta de recursos per tenir les infraestructures que ens pertocarien, ja sigui comparant-nos aquí amb Mallorca o amb la resta d'Espanya, realment estem una mica anys lluny, però bé, avui no és el tema. És obvi que aquesta mala finançació si avui per avui estem reclamant-la és que, bé, els partits en el seu moment no han fet el que pertocava, a veure si realment ho podem fer o treballar en aquest sentit.

Sobre..., una qüestió important, i ho he repetit jo moltes vegades, un mantra que repetes moltes vegades, si -i enllaçant-ho amb el tema del dèficit- tenim problemes de dèficit, d'unes directrius que emanen des de la Unió Europea que ens fermen completament, a les administracions, des de les locals fins arribar al Govern, i el Govern no ha complert, com ja ho vàrem escoltar la setmana passada al respecte, no?, ja en vàrem parlar, el problema que tenim és que aquest dèficit any rere any s'ha convertir en un deute, i aquí són responsables els partits que han estat governant. Per tant, a part de tenir un deute que en el nostre cas ja està sobre pràcticament els 9.000 milions, altra vegada -i també el Sr. Camps hi ha fet referència- un dels problemes que ha tingut no només la nostra comunitat sinó moltíssimes altres comunitats, com per exemple la valenciana o molt recentment la catalana, o almenys públicament se sent parlar d'això, és el tema de la liquiditat. Davant un deute, davant el pagament de factures del tipus que sigui, les tensions de tresoreria, com moltes vegades també utilitzem aquest terme, veiem que a la fi les administracions, per fer o no fer la seva feina, o a vegades perquè la no-obtenció dels recursos necessaris, ja sigui que a un ajuntament no li arribin els sous corresponents d'un consell o d'un govern autonòmic, o fins i tot del Govern central, provoquen aquestes tensions, aquests desfasaments que provoquen moltes vegades problemes. Ho torn repetir: la mala gestió dels partits durant aquests anys és una qüestió que ja ha quedat molt clara, que la gent ha fet que nosaltres siguem aquí, venim a canviar les coses, perquè està clar que les fórmules d'uns i altres han provocat que el deute continuï, a nivell estatal quasi un bilió d'euros que (...) tots els espanyols i les espanyoles.

Però bé, em centraré en el que estava comentant sobre els... Com ja he manifestat votarem en contra. Vostè, per seguir el que havia comentat sobre el segon punt, no?, i això és una

qüestió que he comentat al Sr. Andreu, que vostè diu que des del seu partit sempre hi ha hagut tota una sèrie històrica en què les inversions públiques han estat sota la mitjana; hi ha un parell d'anys justament que no, per tant... No és ver, bé, després el Sr. Andreu li donarà les dades corresponents. Jo ho tinc molt clar, perquè aquestes qüestions a vegades es queda com un mantra de repetir aquestes qüestions. Bé, després ja ho comentarem, per tant això no podem d'acord al respecte, o sigui no és tota la sèrie, podem dir que la majoria d'anys no es compleix, d'acord?

També en el tercer punt, Sr. Camps, li faig la pregunta: què obtindrien si nosaltres constatéssim realment que des del Govern central s'ha fet un esforç? És a dir, de veritat, a vegades tenim la sensació des del nostre grup parlamentari que som aquí instant el Govern, demanant constatar..., demanam coses que al final no serveixen per a res per a la ciutadania. Per tant en aquest cas sabem perfectament i reconeixem que el Govern, i en aquest cas en funcions del PP, igual que si fos el Partit Socialista o altres partits que estiguessin governant, és obvi que utilitzen els instruments que tenen al seu abast quant a l'hora de finançar o de pagar, com vostè comenta, el tema del FLA. És obvi que una qüestió de posar a interès zero pràcticament -i això és una qüestió que hauríem de reflexionar i avui no pertoca- que realment es facilita a les administracions locals un tipus d'interès zero per pagar les inversions futures o el que tenen, bé, si anem qualsevol ciutadà o ciutadana a un banc a demanar un préstec i ens demana un 7% o un 8%, bé, haurien de fer el mateix; o si demanem una hipoteca també ho necessitariem, no? Això és una qüestió que personalment, i és una deformació com economista, i vostè perfectament ho sap, i ja com a ciutadà, realment em toca una mica els nassos, parlant malament al respecte, veure com des de l'administració es facilita, davant tots els problemes, i ho tornem a repetir, des de Podem sabem perfectament les dificultats econòmiques de totes les administracions, però el que no podem fer és continuar gastant i gastant hipotecant el futur de les noves generacions per *in extremis* ja ho pagaran. Això és una qüestió que pensem que en el tema del FLA hauríem de veure altres solucions.

I ja per acabar, sobre el primer punt, que vostè fa aquesta referència, que després ho ha matisat perquè vostè fa referència concretament a la modificació de la Llei 22/2001, sobre el fons de compensació interterritorial, aquesta llei concretament no seria el mecanisme per solucionar els problemes que tenen les nostres illes, el nostre arxipèlag, com li he comentat anteriorment. Això és per intentar posar-nos a la mitjana respecte de les comunitats que són menys desenvolupades -que no em sortia la paraula-; per tant, aquest no, segurament seria un altre. I sí que compartim perfectament aquesta qüestió de cercar l'instrument per a un repartiment just i equitatiu; nosaltres des de Podem en el tema de l'impost turístic hem estat lluitant perquè realment a totes les illes arribi. Idò bé, a veure si realment aconseguim que aquest repartiment, quan mirem a Madrid, idò mirem cap a la resta de les Illes.

I ja no puc..., i a més a més és una qüestió de què avui hem parlat, de transparència, molts de dies parlem de transparència, clar, quan vostè està posant o dient que és opaca i a més a més que moltes vegades no coneixem aquesta distribució, em fa present un altre concepte o un altre element que moltíssimes vegades hem escoltat als mitjans de comunicació i aquí ha

sortit, sobre les famoses balances fiscals, com és la seva metodologia, si no es coneix... Bé, demanem d'una vegada que aquestes qüestions que es demanen al Govern, sigui del color que sigui, a l'hora de tenir tota la informació moltes vegades si la ciutadania, si els partits polítics no coneixem la realitat, com aquest repartiment que vostè comentava, de cercar, i ho torn a repetir, creiem que és necessari i el que hauriem de tenir és una societat més justa, perquè aquesta distribució necessitem una transparència. Si les administracions no faciliten els mecanismes necessaris perquè tota la informació, almenys la necessària perquè tinguem coneixement de la realitat, al final tenim aquests problemes, que no sabem, parlem d'opacitat molt clarament, i bé, intentem..., i en aquest cas em sap molt de greu que votarem en contra d'aquesta iniciativa que el seu partit ha proposat, però no estem d'acord amb molts dels elements que avui presenten.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Aguilera. Ara pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Antoni Reus.

EL SR. REUS I DARDER:

Gràcies, presidenta. El Sr. Camps ha llegit..., bé, ha mencionat tots els problemes que té l'actual Llei de finançament. He vist que la seva proposició, a l'exposició de motius, deia que la Llei 22/2009 va millorar alguns aspectes de les anteriors. Ha estat l'única referència de la Llei 22/2009 que no ha dit a la seva exposició; sí que ha citat tota la resta: que ens segueix deixant a la cua del finançament, que és totalment opaca, que no s'adapta als criteris, cosa que compartim, però aquesta part no..., m'ha sorprès veure-la a la proposició, però jo coincidesc, va millorar alguns aspectes però el punt més important és que no s'adapta bé als cicles econòmics, i clar, va arribar a un moment precisament, el 2009, en què hi va haver una caiguda important dels ingressos.

Passant a..., bé, feia referència també que el principal motiu que deim que no complim l'objectiu de dèficit jo crec que no és l'únic argument que s'ha donat, però el que no sé és si li ha resultat molt mal de pair, al Sr. Camps, que aquests rojos que tenen les mans forades hagin tengut dues dècimes menys que l'any passat, que el vàrem tenir a 1,71 el 2014, i el 2015 haguem tengut 1,51.

En qualsevol cas, anant als punts, clar, el nostre grup no considera que això sigui un tema que s'hagi de tractar dins el fons de compensació interterritorial definit a la Llei 22/2001 i que emana de la Constitució, perquè si anam a l'objecte d'aquest fons de compensació en el seu article 2.2, ens diu, i llegesc aquest punt 2.2 de la Llei 22/2001: "*El fondo de compensación se destinará a financiar gastos de inversión en los territorios comparativamente menos desarrollados que promuevan directa o indirectamente la creación de renta y riqueza en el territorio beneficiario*".

El problema que té la nostra comunitat autònoma no és un problema de desenvolupament, el problema que té és un

problema de finançament i d'inseguretat, de finançament, i això no és per aquest fons de compensació, en qualsevol cas podríem parlar dels càlculs del fons de suficiència que realment són els que ens fan mal i que fan que haguem d'aportar anualment de l'ordre de 600 o 700 milions d'euros, quan està més que demostrat i acceptat que, com a mínim, amb el sistema de comptes públics territorialitzats que va publicar l'Estat a les Balears es recaptin de l'ordre de 1.200 milions d'euros més dels que s'inverteixen. Això amb un càlcul més que esbiaixat al qual m'he referit en nombroses vegades i que no tornaré a repetir els arguments, però la darrera vegada que m'hi vaig referir va ser a la proposició no de llei sobre finançament, presentada pel Partit Popular i aprovada per tots els grups el 9 de febrer. Crec que aquesta era la línia a seguir, aquesta proposició no de llei que va presentar el Partit Popular i que es va aprovar per unanimitat, crec que és el sistema a seguir i no el d'aquesta proposició que ens presenta avui.

Crec que el tema del finançament hauria d'anar per aquí i el tema de la insularitat ha d'anar pel REB, que és la llei que ha de regular la nostra compensació per la insularitat, és el REB que s'ha de desenvolupar i no dins un fons que res parla del tema de la insularitat.

Respecte del segon punt de la proposta que diu que el Parlament constata que la Comunitat Autònoma de les Illes Balears ha rebut del pressupost general de l'Estat de forma sistemàtica i en tota la sèrie històrica unes inversions públiques de l'Estat per sota de la mitjana nacional. No em sona malament, però constatar una cosa que no tenim les dades a mi em costa un poc, la veritat. A l'exposició de motius no fa referència... crec que ha anomenat un estudi del BBVA que jo desconec, en conec un sobre finançament de serveis públics fet pel BBVA, aquest respecte de la inversió no el conec, ni tampoc queda clar a partir de quin any es refereix, si a partir de l'aprovació de l'Estatut, a partir de l'aprovació de la Constitució? Vull dir, és una afirmació molt categòrica que, com a mínim, si ho hem de constatar m'agradaria tenir la sèrie històrica amb les inversions que s'han produït anuals i quina ha estat la mitjana.

Respecte del tercer punt, bé, el tercer punt, el FLA què ha suposat? El FLA per a nosaltres ha suposat canviar finançament per deute, perquè al final ha suposat això, un finançament que no tenim, un finançament que no tenim i que ens provoca unes mancances de recursos s'ha convertit en deute i en control polític. El Fons de Liquidesa Autònoma és un instrument que no és gratuït, que és a molt baix interès, és vera, que a determinats moments ha estat un interès molt... ha anat variant, però no més baix que els doblers que ha injectat el Banc Central Europeu, que també s'ha de dir, el Banc Central Europeu aquí ha injectat molt de doblers als estats i als bancs amb tipus molt reduïts, el darrer... ara mateix el tipus d'interès que fixa el Banc Central Europeu crec que estava en el 0,05, fins i tot no sé si va baixar.

El pitjor, però, no és el cost econòmic del FLA sinó el cost polític i de pèrdua d'autonomia que passa a ser Madrid qui decideix què es paga primer, que té control absolut sobre totes les factures que es paguen i, evidentment, el pagament del deute és la prioritat número 1 i implica també l'acceptació de tota una sèrie de presentacions de plans d'eficiència, de plans

d'ajustaments i que suposa la pèrdua d'autonomia política de les comunitats autònomes.

Per tant, en global no donam suport a la seva proposta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Reus. No hi ha representants del Grup Parlamentari El Pi.

Per tant, passam al Grup Parlamentari MÉS per Menorca, té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Patrícia Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, presidenta. No podem dir altra cosa que coincidim plenament amb la valoració que la nostra comunitat pateix d'una gran manca de finançament, tant es val qui hagi governat.

Abans de continuar, però m'agradaria introduir unes xifres sobre el frau fiscal que crec que també és un tema que hem de tenir en compte. Els sindicats de tècnics d'Hisenda calculen que l'Estat perd cada any uns nou mil... noranta mil milions d'euros, Espanya té un 23% de frau mentre que Europa se situa en el 13%. Aquests mateixos tècnics ens diuen que si ens situéssim en aquesta mitjana europea podríem ingressar 38.000 milions d'euros a l'any.

Un cop dit açò, lamentablement també hem de dir que no donarem suport a aquesta iniciativa, i passam a explicar una mica els motius.

Pel que fa al primer punt, el meu company Antoni Reus ja ha fet una exposició, però jo també hi redundaré, no sembla que el fons de compensació interterritorial sigui l'instrument més idoni, aquest fons està dirigit, com ha dit ell, a la convergència, és a dir, a les regions menys desenvolupades, i així queda explicat, doncs, en aquest article 2.2 de la Llei 22/2001.

Aquest no és el nostre cas ja que el que ens fa ser diferents és la insularitat i no el tema del desenvolupament. Entenem que, tot i que a aquest fons se li posassin uns criteris més objectius tampoc no en rebriem perquè la seva finalitat, com ja hem dit, és ajudar a regions pobres i no hi figura per a res el criteri d'insularitat. Allò que necessitam és compensar els costos d'insularitat i el mecanisme per reivindicar-ho, en aquests moments, és el REB i és aquest pel qual hem de lluitar.

Pel que fa al segon punt, hi podem estar d'acord, tot i que no entenem fins a quin punt és necessari que el Parlament ho faci constar quan ja les xifres oficials ho constaten.

Pel que fa al tercer punt, creim que s'ha suplert finançament per deute, és a dir, el sistema de finançament que hauria de ser just i suficient i tenir en compte la capacitat fiscal de cada comunitat no ha estat així i l'Estat ha articulat un mecanisme alternatiu, el Fons de Liquidació Autònoma i pagament a proveïdors, que el que fa és que, en lloc de finançar amb recursos que tocarien ser de la comunitat, inicià el 2012 una concessió de préstecs a les comunitats autònomes, amb uns avantatges, entre cometes, respecte dels préstecs amb entitats

financeres, de tal manera que en aquests moments la comunitat autònoma està supeditada quasi amb un 60% del deute als manaments de l'Estat.

Sense cap dubte l'esforç el fa la comunitat, la qual no rep el finançament just per cobrir els serveis públics bàsics. L'Estat el que fa és substituir aquest finançament amb crèdits a retornar amb interessos per a la comunitat autònoma. És indubtable que aquest és un sistema pervers ja que ens retornen el que els nostres ciutadans i empreses han pagat d'imposts en forma de préstec reintegrable.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Font. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Xavier Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Sí, gràcies, presidenta. Bé, nosaltres, respecte dels tres punts proposats aquí, Ciutadans som partidaris d'un canvi en el sistema de finançament, d'un canvi que agrupi els fons existents i creï realment un fons únic que garanteixi els drets bàsics en educació, en sanitat i en serveis socials de totes les comunitats autònomes, de manera que, diguem, aquestes quantitats siguin calculades en funció de criteris objectius i que la distribució, amb criteris poblacionals bàsicament, i que la distribució sigui, des d'aquest punt de vista, justa i equitativa, tal com demana aquest primer punt.

El que sí és ver és que, seguint un poc amb el que dèiem abans, aquest punt crec que no fa tanta referència a això com a altres aspectes com la insularitat i les inversions estatutàries, que estarien en altres camps i no precisament en aquest.

El segon punt, hi ha una constatació, jo desconec si aquesta sèrie històrica efectivament confirma el que diu la proposició de llei, m'imagín que sí, però en tot cas no sé fins a quin punt té molt de sentit, i això és aplicable al tercer punt de la proposició no de llei, constatar en una proposició no de llei, lògicament seria més pertinent, crec jo, instar, és a dir, fer una... diguem, alguna proposta més proactiva que una simple... o, en tot cas, que la constatació anàs, d'alguna manera, seguida després d'una certa instància.

El tercer punt, que també té aquesta estructura, per altra banda també em sembla que no té massa a veure amb els dos punts anteriors, és a dir, està col·locat aquí, m'imagín... ho entenc, des de... tenint en compte quin és el grup proponent és natural que hi hagi aquest tercer punt, però també em sembla que és un poc detonant.

Per tant, nosaltres respecte d'aquesta proposició no de llei ens abstenem bàsicament per tots els aspectes que acab ara d'enumerar.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Pericay. Ara pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'Hble. Sr. Diputat Andreu Alcover.

EL SR. ALCOVER I ORDINAS:

Gràcies, Sra. Presidenta, en funcions. El Grup Socialista també votarà en contra d'aquesta proposició no de llei, bàsicament pels arguments que s'han exposat, però en posaré algun més damunt la taula.

Respecte del punt primer, crec que fins i tot el Sr. Camps està d'acord que el Fons de compensació interterritorial no és l'element més adequat per fer el que vostè proposa, entre altres coses perquè la resta de comunitats no ens han de compensar de res, si som nosaltres els que compensam això, és un instrument ideat per compensar i perquè les comunitats més desfavorides convergeixin amb la resta de comunitats. Per tant, entenem que no és el mateix.

Nosaltres tenim un problema de finançament i s'ha de resoldre amb un nou model de finançament i amb el desplegament del REB, i en això crec que fins ara hi estàvem d'acord. Jo, que es vulguin plantejar les inversions territorials en el REB, que el mateix Estatut diu que hi ha d'haver una partida que compensi totes aquestes coses, això tendria un sentit, ara que fos dins el marc del Fons de compensació interterritorial no li veig massa sentit.

Respecte del punt segon, jo ja sé que a vostè li agradaria que el Parlament constatàs..., (...) és vera el que ha dit el Sr. Reus, constatar el Parlament quan no tenim informació, jo crec que vostè..., no sé si ha anat a mirar la sèrie històrica, i si l'ha anada a mirar no sé d'on la mirat, perquè no sé si té accés al programa de comptabilitat de la comunitat, però en tot cas ja li ho puc dir: és que no és cert, a l'any 2009 i 2010... ja sé que hi havia Zapatero i Antich i això és un anatema, això és un... no?, a mi em sap greu, però a l'any 2009 eren 700 milions d'euros, que, evidentment, és més de la mitjana, perquè suposen al voltant de 600 i escacs euros per habitant i la mitjana eren 400 i busques, i el 2010 eren 557.976, o sigui que també era una mica superior, al voltant de la mitjana, no tan superior, això li ho puc reconèixer, però no és cert que estiguéssim aquests dos anys per davall de la mitjana.

Jo, ja li ho dic, reconec que deu ser feixuc per a vostè reconèixer, per tant, no ho farà mai, que el Sr. Antich i el Sr. Zapatero varen beneficiar en alguna cosa aquesta comunitat, però no hi estic d'acord.

Torn un segon al punt 1, perquè vostè també ha dit que l'actual model de finançament és un desastre, que és millora..., que sigui millorable, hi puc estar d'acord, que sigui un desastre, bé, depèn amb què el comparem; jo vull recordar que no és només el model de finançament que és un desastre, sinó l'aplicació que se'n fa, i m'explic. El model de finançament diu que som a la mitjana estatal, som a la mitjana estatal, perquè diu que si no hi som podem deixar d'aportar al Fons de compensació interterritorial. Això és un punt del model de finançament, això és un punt que diu això.

Ara, hi ha una certa opacitat en la gestió d'aquest model de finançament i al final, pens sincerament que ens fan un cert exercici de trilerisme des de Montoro, que és Montoro, *mantero, mentira*, tot ve d'allà mateix...

(Rialles)

....tot ve de la mateixa arrel i crec que amb aquesta l'enterram i ens fan la clau del lloro, amb poques paraules.

Per tant, evidentment que és millorable i que s'ha de millorar, no discuteixo això, no dic que sigui perfecte aquest model de finançament, no he dit això, però sí que -i això és constatable, perquè es pot llegir- sí que almanco vàrem passar d'estar molt per davall de la mitjana a almanco dir en el model de finançament que havíem de ser a la mitjana.

Bé, respecte del punt tercer, jo no sé si s'ha esforçat molt el Sr. Rajoy, però li puc dir que li hem de tornar tot, al Sr. Rajoy, és més aquí si que ens han fet la clau del lloro, perquè això sí que ha estat un exercici de dependència, d'incrementar la independència de les comunitats respecte de l'Estat, una recentralització de l'Estat, l'antic estat d'autonomies, cada vegada més desdibuixat, perquè cada vegada tenim menys competències o almanco tenim més dependència de l'Estat.

No dic que no hagi servit per res el Fons de Liquiditat Autònoma, jo li vull atribuir un cert mèrit que va donar certa tresoreria quan era un problema de tothom, de tothom, també de les comunitats del Partit Popular, eh?, no es cregui que aquí..., València estigués beníssim i Madrid estigués beníssim, no s'ho pensi, no s'ho pensi, Sr. Camps, estaven prou pitjor i així han tancat amb el dèficit que han tancat el qual és prou superior al d'aquesta comunitat, per tant, no s'ho pensi, era un problema comú de tots, de totes les comunitats.

Per tant, jo li vull atribuir cert mèrit, ara que sigui tant l'esforç quan ha estat el mateix Banc Central Europeu el que ha donat aquesta liquiditat, escolti, més que res crec que el que ha fet ha estat, a part de donar un cert benefici a les comunitats, que ja li dic, no li ho neg, ha estat aprofitar que *el Pisuerga pasa por Valladolid* i incrementar ostensiblement la dependència que les comunitats tenen de l'Estat, i això ja li ha anat bé al Sr. Rajoy. Per això, evidentment, al tercer, aquest punt, ja supòs que ho assumia que no li votàvem a favor, però ja li he explicat per què.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Alcover. Té la paraula per contradiccions el grup proposant per un temps de cinc minuts.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Sí, moltes gràcies, Sra. Presidenta. El finançament de les comunitats autònomes i el de Balears, en concret, crec que es fixa en tres potes: la Llei de finançament, per una banda, el REB, que intenta compensar els efectes de la insularitat, i després les inversions. El que no hem de mesclar és la Llei de finançament amb inversions, cada cosa són coses diferents. Per

tant, modificant la Llei de finançament no modificarem les inversions, les inversions vindran les que venguin independentment de tot.

Per tant, el que proposam és que es fixin per llei uns criteris avaluables, objectius, que determinin la distribució d'aquestes inversions de l'Estat, és l'únic que demanam. Si a vostès aquesta llei no els agrada, me'n diguin una altra. Si s'ha de fer una llei específica, ho posam. Estic disposat a consensuar el primer punt, els altres dos si no els volen aprovar, doncs no els aprovin, m'és ben igual, però el primer punt, que les inversions de l'Estat a Balears venguin mitjançant uns criteris objectius i avaluables i no arbitraris i que venguin fixats per llei, crec que açò ens beneficiaria a tots, amb la llei que vulguin, amb una llei nova, és igual, açò m'és ben igual, però, en qualsevol cas, açò crec que aquest punt, si l'acordéssim avui, crec que donariem una passa important perquè si no seguirem amb l'arbitrarietat de sempre. I jo no..., és a dir, no vull per la força constatar res, però és a dir, l'informe aquest del BBVA diu que en els darrers quaranta anys l'única comunitat autònoma que no ha convergit a la mitjana estatal quant a inversions de l'Estat és Balears, és l'única que no ha convergit. Per tant, no ho dic jo, ho diu l'informe del BBVA i parla dels darrers quaranta anys.

I, Sr. Alcover, miri, 700 milions d'euros, no han arribat en inversions de l'Estat a Balears, no han arribat mai, mai en cap any no han arribat 700 milions d'euros, mai. De fet, quan més a prop hem estat de la mitjana estatal ha estat a l'any 2013, en què vàrem estar a 74 euros per habitant de la mitjana, és l'any on més a prop hem estat de la mitjana, l'any 2013.

Altres qüestions que s'han dit aquí, jo li diré al Sr. Reus..., és a dir, m'agradaria recordar-li que, efectivament, el dèficit del 2015 ha estat 1,51, però la previsió de l'informe d'Intervenció General a dia 2 de juliol era d'1,01. Per tant, no és que vostès hagin millorat el dèficit anterior, és que vostès han ampliat en mig punt -en mig punt-, prop de 150 milions d'euros, les previsions que havia fet la Intervenció General del Govern. Per tant, vostès en només mig any han gastat prop de 150 milions més del que estava previst i preveia aquest informe de la Intervenció General.

El Fons de Liquiditat Autònoma, jo crec que va ser un gran avanç, hi havia comunitats autònomes que no podien anar als bancs, Balears entre aquestes, els bancs tenien les portes tancades a qualsevol petició de finançament de les comunitats autònomes, i Balears n'era una. Si no hi hagués hagut el FLA, si no hi hagués hagut aquest Fons de Liquiditat Autònoma, Balears hagués fet fallida, Balears no hagués pogut continuar. Açò va ser un alè, un nou respir de liquiditat que va tenir aquesta comunitat autònoma i que, a més a més, ha tingut, doncs mira, interès zero, i el Sr. Aguilera ho troba malament, ho troba un desastre; perquè jo li ho dic, Sr. Aguilera, aquest interès, si no és zero i és un 1 o un 2% o el que sigui, ho pagam tots els ciutadans també, entre tots, amb els impostos nostres pagam aquests interessos. Nosaltres en aquests moments cada any pagam entre amortització d'interessos, més de 900 milions d'euros, cada any més de 900 milions d'euros, perquè el problema no és el dèficit, és l'endeutament que genera aquest dèficit.

(Remor de veus)

Efectivament. Per tant, reduir el dèficit és fonamental a fi de reduir l'endeutament i l'endeutament en aquests moments és desbaratat pel que és la nostra comunitat autònoma. Per tant, jo crec que el FLA en el seu moment..., i ara també, ara també, perquè ara veiem que el Govern també s'hi adherirà al Fons de Liquiditat Autònoma, abans era un rescat, ara s'adhereixen a aquest Fons de Liquiditat Autònoma. Els mecanismes de pagament a proveïdors van ser fonamentals per pagar els deutes anteriors, 1.600 milions en factures pendents de pagament, açò és una autèntica barbaritat per a una comunitat que té un pressupost de 4.000 milions. Açò era impagable, si no hi hagués hagut aquest mecanisme de pagament a proveïdors, no hauríem pogut pagar les factures. Per tant, constatar que açò ha anat bé per a aquesta comunitat autònoma, que açò ha donat liquiditat, que ha evitat la fallida de la comunitat autònoma, no em sembla gens desbaratat.

En qualsevol cas, i repetesc, el que més m'interessa és si avui podem consensuar el primer punt, de forma que les inversions de l'Estat es puguin, almenys nosaltres demanar-ho a l'Estat, es puguin fixar mitjançant una llei, amb criteris objectius i avaluables, amb la forma que vulguem, amb la redacció que vulguem, però que aquesta sigui un poc la línia que puguem defensar nosaltres des d'aquí.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Què volen els portaveus? Suspenem...

EL SR. ALCOVER I ORDINAS:

Li faria una proposta i és llevar del punt primer la referència al Fons de compensació territorial, que pogués quedar una cosa així: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de l'Estat a definir per llei un sistema de distribució de les inversions públiques de l'Estat, que elimini l'arbitrarietat i la inestabilitat actual i que suposi una distribució justa i equitativa entre totes les comunitats autònomes." Llevant la referència al Fons de compensació interterritorial que és el que veiem que no té massa sentit, que sigui en aquesta llei. Ara, com no, és la Llei de pressuposts, ens és igual.

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Doncs així votem per separat, no, Sr. Camps?

(Remor de veus)

Bé doncs passem a votar..., hi està tothom d'acord, no?

El punt 1, vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions? Zero.

Bé, passem ara al punt segon i tercer.

EL SR. SECRETARI:

Vots a favor del punt 1, 11; vots en contra, 0, i abstencions 0.

LA SRA. PRESIDENTA:

Passem ara als punts segon i tercer d'aquesta proposició no de llei.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

EL SR. SECRETARI:

Resultat de la votació dels punts 2 i 3: 3 vots a favor; 7 en contra i 1 abstenció.

LA SRA. PRESIDENTA:

Queda aprovat el punt 1 per unanimitat i els altres dos rebutjats.

Es tanca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS